

kakršna je bila pred zakonom iz leta 1906., t. j., da se štejejo petletnine od nastopa službe, kakor to delajo v tolminskem okr. šolskem svetu.

Žal, da tovariš M. ni našel v goriškem učiteljstvu prijaznega odziva. Seveda izvzamam tu tolminsko učiteljstvo, ker ono uživa ugodnosti zakona iz leta 1906., ne tako učiteljstvo goriškega in sežanskega okraja. To je šlo preko prepričevalnega dopisa tov. M. na dnevni red.

Minilo je od takrat leto dni in zopet vse tiho... Da zbudim vsaj pičico zanimanja za stvar, hočem malo podreiniti v to sršenovo gnezdo.

Do l. 1900. je bila za Goriško v veljavi zakonska določba iz l. 1870., oz. 1896., po kateri so imeli pravico do petletnin le definitivno nameščeni učitelji (učiteljice), ki so nepretrgoma z uspehom službovali skozi pet let na kaki javni ljudski šoli v državnem zboru zastopanih dežel. Z zakonom z dne 6. oktobra 1900 so se pa začela šteti tudi provizorna leta v petletnino. Prvo kvinkvenijo si tedaj po tem zakonu dobil po prvih petih dokončanih službenih letih.

Isto obsega glede petletnin zakon z dne 21. decembra 1901., t. j. prvo kvinkvenijo se šteje od nastopa službe.

Vkljub vsej jasnosti § 5. zakona z dne 21. decembra 1901 se je moralo goriško učiteljstvo boriti za svoje v zakonu utemeljene pravice in je končno doseglo, da je upravno sodišče svoječasno razsodilo zadevo petletnin v smislu § 5. gori citiranega zakona ter tako ustreglo željam in upravičnim zahtevam vsega učiteljstva.

Prišlo pa je leto 1906. in s tem letom nova regulacija plač. Ne malo presenečenja pa je povzročil § 9. novega sedaj veljavnega zakona z dne 14. januarja 1906., kateri paragraf je vrgel petletnine tja daleč nazaj, kjer so bile pred letom 1900. Kar smo pred letom 1906. že imeli, to so nam zopet odvzeli s § 9. novega zakona. Določilo se je sledeče: Petletnine se šteje od prvega dne meseca, ki sledi neposredne dnevu pridobljene usposobljenosti.

Tako smo šli s § 9. zakona z dne 14. januarja 1906., kar se tiče petletnin, za korak nazaj. Pa naj reče kdo, da ni to regulacija učiteljskih plač!

§ 9. zakona z dne 14. januarja 1906. šteje tedaj petletnine od drugega izpita. Za učiteljstvo, ki je službovalo pred tem zakonom, pa je velevažen drugi odstavek člena V. tega zakona. Člen V. se namreč glasi v svojem drugem odstavku doslovno tako-le:

„S tem zakonom se ne premeni pravica do višjih plač, katere so dosegli člani učiteljstva vsled prejšnjih zakonov.“ Za učiteljstvo, ki je službovalo pred zakonom iz leta 1906., § 9. sploh ni in ne more biti merodajen pri štetju petletnin, kar je jasno razvidno iz ravnokar dobesedno navedenega člena V. Člen V. jasno govori, da ima starejše učiteljstvo pravico do take ureditve glede štetja petletnin, kakor je razsodilo upravno sodišče na podlagi § 5. zakona z dne 6. oktobra 1900., ozir. 21. decem. 1901.

Da šteje tolminski okrajni šolski svet kvinkvenije od nastopa službe, postopa popolnoma pravilno in v smislu člena V. zakona z dne 14. januarja 1906. In kar velja v tolminskem, isto bi moralo veljati v goriškem in sežanskem okraju.

Nekam čudno se vse to sliši: Tovarišu M. L. v tolminskem okraju se je že lani priznala druga petletnina. Maturiral je leta 1900., drugi izpit položil leta 1904. Jaz n. pr. imam šele eno petletnino, dasi sem drugi izpit položil l. 1902.

V številki 51. lanskega „Tovariša“ čitam, da se je nekaterim kolegijam v tolminskem okraju podelilo prvo petletnino. Maturirale so l. 1905., izpit usposobljenosti pa so prebile l. 1907. Tovarišice-sošolke iz goriškega okraja in sežanskega — hočete ali nočete — čakajte še dobro leto!

V „Tovarišu“ z dne 10. marca t. l. berem, da se je tovarišema A. S. in Fr. U. v tolminskem okraju priznala četrta petletnina. Maturirala sta (glej „Ročni zapisnik“) l. 1890. Nasprotno je okrajni šolski svet sežanski odbil prošnjo tovariša J. Š. za podelitev četrte petletnine, dasi službuje ta že od l. 1888. (Prim. „Učit. Tov.“ št. 51. z dne 23. dec. 1910.)

Navedli bi lahko še več primerov, ki pričajo, da se mnenja naših okrajnih šol. svetov križajo glede podeljevanja kvinkvenij navzlic temu, da je tako jasno izražen drugi odstavek člena V. zakona z dne 14. januarja 1906. leta.

Zdi se mi, da se v naših okr. šolskih svetih pri razpravah o kvinkvenijah poudarja samo in edino § 9. večkrat citiranega zakona, člena V. ravnostega zakona pa ne vidijo.

Zaključujem: Člen V. zakona z dne 14. januarja 1906., dež. zak. št. 10., daje učiteljstvu, ki je služilo pred tem zakonom, popolno pravico zahtevati to, kar je že imelo pred letom 1906., namreč da se mu štejejo petletnine od nastopa službe.

Na učiteljskih zastopnikih je — toliko v okrajnem šolskem svetu v Gorici, kolikor v onem v Sežani — da se zavzamejo za zadevo ter na podlagi jasne zakonite določbe dosežejo to, kar imajo tovariši v tolminskem okraju.

Želim pa, da se k predmetu še drugi oglasijo.

Položaj našega stanu in pota naraščaja.

Referiral na zborovanju učiteljskih abiturientov 17. julija t. l. v Ljubljani učitelj Ivan Dimnik. (Dalje.)

Učiteljski naraščaj.

Naš učiteljski naraščaj smo prepuščali do danes preveč samemu sebi. Nismo se mnogo brigali za njega duševne smeri, in tako je taval slovenski učiteljski danes prepuščen samemu sebi bodisi v duševnem (izvenšolskem), moralnem, vzgojnem ali gmotnem oziru, dasi bi bila naša dolžnost, brigati se zanj v vseh ozirih.

In v prvi vrsti bi bila naša dolžnost, da ne krpamo s svojo samoizobrazbo šele v dobi aktivnega učiteljstva, temveč da izkušamo z vsemi močmi pospešiti samoizobrazbo že med učiteljskim naraščajem, da že tu položimo temelj močnemu nadaljnemu našemu kulturnemu gibanju in razvoju.

Ovetero velikih idej nam je naprej in naprej zasajati že tu. In med te ideje prištevam: poglobljanje in razširjevanje duševne samoizobrazbe in kulturnega gibanja; zbujanje smisla za lastno razmišljanje socialnega položaja slovenskega učiteljskega; zasajanje idej in zavesti do stanovskega organiziranja; zbujanje smisla za narodno socialno delo.

Nobnih velikih vnanjih prevratov našega stanu ne potrebujemo v vrstah aktivnega učiteljstva; hočemo le evolucije in duševnega prevrata idej, ki naj se pa ne vrši v področju našega stanu, temveč naj naravnemu razvoju odgovarjajo — prihaja od izvira našega stanu, iz naših učiteljskih!

Tu sem položimo vso svojo pozornost, če hočemo biti proroki bodočega gibanja našega stanu, tu vsadimo seme, ki naj dozori v bodočih naših vrstah, tu reformirajmo svoj socialni položaj bodisi z ozirom na našo izobrazbo, vzgojo ali gmotni položaj, in prepričan sem, da bo ta reforma temeljiteja in tudi trajnejša od vseh današnjih poizkusov.

Ta ideja sama se je gotovo že prej spoznavala in pripoznala, manjkalo je le resnega dela v tem oziru, stanovitne volje in podrobnege dela med našim učiteljskim dijaštvom.

Tak glas se je čul v zadnjem času zopet, toda prepričan sem, da se ta glas nikdar ne uresniči.

Temu glasu leži iniciativa namreč, le v strankarski strasti, in je izključena resnična volja, odpomoči nepristrane in korenito sedanjemu slabemu socialnemu položaju slov. učiteljskega.

Saj nam to pove poziv ali okrožnica „Društva krščansko-mislečih učiteljev na Goriškem“ sama, ki se mestoma glasi tako-le:

„V zadnji seji je sklenil odbor D. K. M. U. prirediti z organizacijo katoliških učiteljskih in pripravniških učencev.“

Društveno delovanje je bilo dosedaj v tem oziru nedostatno. Ne da se tajiti, da bi z dobro organizacijo ohranili marsikaterega učiteljskega na naši strani, ker prihaja v drugi letnik mnogo nepokvarjenih gojencev, ki se nam odtujujejo pozneje — le vsled škodljivega vpliva starejših tovarišev.

Organizacijsko delo se ima vršiti po vzoru visokošolskih društev. V Gorici imenuje odbor stalnega, neodvisnega organizatorja, po možnosti kakega jurista.

Ime in stanovanje novodošlega dobrega dijaka naznani odbor organizatorju in njegova skrb bo uvesti istega v dijaško organizacijo.

Manjpremožnim dijakom bo preskrbelo društvo brezplačno kosilo, krivši stroške s prispevki iz društvene blagajne in radodarnimi doneski v denarju ali v deželnih pridelkih. —

Vaše blagorodje je naproseno poslati društvenemu tajniku prav zanesljivo do 15. avgusta 1911 seznam z nami mislečih učiteljskih in učiteljskih, oziroma onih sinov naših somišljenikov, ki vstopijo s prihodnjim šolskim letom na pripravnico v P o d g o r o in bivajo v kraju našega delokroga.

Organizacija prične delovati s prihodnjim šol. letom (t. j. l. 1911/12.).

Tako se glasi ta okrožnica!

Ne bom polemiziral z njo, ker se držim načela, da se ne mudimo z napadi naših nasprotnikov, ker se nam je posluževati pozitivne taktike; zato bomo odgovorili tudi na to okrožnico ob sklepu — s pozitivnimi sklepi.

(Dalje.)

Iz naše organizacije.

Štajersko.

Celjsko učiteljsko društvo je zborovalo dne 9. julija v Celju.

Zborovanja se je udeležilo 38 članov in gostje: gdčne. Brence, Koderman, Klančnik, Pristovšek in jurist Vizjak.

Tovariš predsednik se spominja pokojnega tovariša Košenine. Bil je tih, a zvest član naše organizacije. Blag mu spomin! — Gdčna nadučiteljica Oračeva, ki je stopila v pokoj, se je potrudila iz Rogatca k temu zborovanju in s tem pokazala simpatije do društva. V iskrenih besedah jo je tovariš predsednik pozdravil in se poslovil od nje v imenu društva, želeč nji, kakor g. očetu še mnogo srečnih let.

Od društva se je poslovil tudi tovariš Hribernik, ki odhaja v gornjegrajski okraj. Nanovo je pristopila gdčna. Fonova.

Tovariš predsednik Brinar se je zahvalil za izvolitev v okrajni šolski svet, pozivljajoč učiteljstvo, da kontrolira njegovo delovanje. Ni nam obljubljal vsega mogočega in nemogočega; a njegove jedrnatne in odkritosrčne besede so nas uverile o resni volji in zadostni moči do dela, ki mu je naloženo kot zastopniku učiteljstva.

Namesto odsotnega tovariša Slanca je podal poročilo o „Lehrerbundovi“ seji predsednik. Ta nam je tudi podal krasno poročilo o „Zavezinem“ zborovanju, ki so se ga udeležili vsi zastopniki našega društva. Umestno je, da omenim ta hvalevredni pojav.

Koncem zborovanja je razkazoval tov. Logar iz svoje botanične torbice, za kar mu iskrena zahvala!

Slovensko učiteljsko društvo mariborske okolice je zborovalo 3. t. m. na vrtu „Narodnega doma“ v Mariboru. Predsednik pozdravi navzoče ude in goste tov. Ramšaka iz Sv. Petra, gdč. tov. Stanetičev in Sabatičev od Sv. Jakoba v Slov. gor. — Nato pride prečitavanje dopisov. Tov. predsednik nam poroča, da se je udeležil seje stalnega odbora dež. konference in da se je dnevi red deželne konference podaljšal za točki: 1. Reform der Bezirkslehrer-Konferenzen in 2. Rechtliche Verhältnisse der Lehrer. O prvi točki se je razvil daljši pogovor. Za referenta je določen tov. Slanc. Ta pa se je obrnil za nasvete do našega tov. predsednika, ki vpraša navzoče člane po njih mnenju o reformi. Govorili so tovariši Pučelik, Lichtenwallner Franc, Lasbacher, Godec in Lesjak. Reformirajo naj se sledeče točke: Okrajne konference naj se vrše vsako drugo ali tretje leto. 2. Stalni konferenčni odbor se naj voli vsako tretje leto. 3. Teme naj se dajo že kar pri konferenci za prihodnjo konferenco, ker po sedanjih razmerah ni bilo mogoče, v enem mesecu preštudirati potrebne knjige in izdelati povoljni referat. 4. Predlogi, stavljeni na deželni šolski svet, naj se rešijo vsakokrat točno. 5. Če je konferenca vsako drugo ali tretje leto, se tudi lahko povišajo diete.

Nadalje poroča tov. načelnik o seji „Bundovega“ odbora z dne 6. junija 1911.

Za pregled načrta izpremenjenih pravil „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“ se določi, da naj prevzame eden tovarišev to delo v roke in nam poroča v primernem času o tem. Javi se tov. Lesjak.

O letošnji Zavezini skupščini v Trstu poroča delegat tov. Vodenik Martin. Največji vtisk na njega je napravila svobodnost tržaškega učiteljstva. To pa so si naši tov. na jugu pridobili po edinosti, organizaciji in — primerni — plači. Vse učiteljstvo — naj si bo ljudsko ali srednješolsko — je članstvo avstrijskih društev. Sprejem štajerskih delegatov je bil jako prijazen.

H koncu nam še izvaja v daljšem govoru tov. Čepe (Kamnica) misel o združenju vseh učiteljskih društev v „Avstrijsko učiteljsko društvo.“

*) To idejo smo že na merodajnih mestih propagirali, toda nasprotujejo ji Nemci. Uredn.

Splošno mnenje med tovariši je, da se začne naše društvo prebujati. Zborovanja so vedno bolj obiskana (tokrat 41 članov) in pri njih vlada živahnost v govoru in debati. Delajmo tako naprej in čaka nas svobodnost in ugled tržaškega učiteljstva. K.

Srednješolski vestnik.

** Nove določbe za srednješolske učitelje. Naučno ministrstvo je izdalo odlok, po katerem se bo prihodnje šolsko leto ustanovilo več pedagoških srednješolskih semenišč, kjer bodo profesorski kandidati dobili potrebno prakso. Važne so tozadevne določbe; v prvi vrsti ima kandidat pravico, voliti kronovino — ne pa zavoda ali kraja! — kjer si hoče pridobiti svojo profesorsko prakso. Zavod mu določi ministrstvo. Enemu profesorju ne more biti podeljenih več kandidatov nego dva, gnetu zavodu pa kvečjemu štiri. Prve tedne mora profesorski kandidat prisostvovati redno pouku podeljenega mu strokovnega učitelja, pozneje tudi pouku drugih profesorjev. Nato mora nastopiti sam v kolikor mogoče mnogo razredih, vendar pod nadzorstvom. Po preteku prvih mesecev je ravnatelj zavoda upravičen, da prepusti kandidatu učno mesto v tem ali onem razredu; nadzorovati ga pa mora strokovni učitelj, zlasti pri klasifikaciji naj kontrolira kandidatove zapiske. Število njegovih učnih ur naj bo omejeno. Na teden naj ima kvečjemu 16 ur. Koncem preizkusnega leta dobi kandidat od ravnatelja zavoda primerno izpričevalo.

Književnost in umetnost.

Mladinski spisi Mišjakovega Julčka.

Te dni je izšel II. zvezek mladinskih spisov Mišjakovega Julčka. Vsebinska tega zvezka je zanimiva, opremljena s slikami. Lično vezana knjižica velja 1 K 20 h po pošti 16 h več. Dobiva se v Učiteljski tiskarni.

Naši mladi čitatelji bodo gotovo posegli po tej knjižici. Priporočamo jo staršem, prav posebno pa šolskim knjižnicam.

Politiški pregled.

* Preosnova ministrstva? Poljski listi javljajo z Dunaja, da se je baron Gautsch pred zaključanjem državnega zbora dogovoril s Čehi in Poljaki, da se v sredi septembra izvrši preosnova ministrstva. V prvi vrsti, da se izroči parlamentarcem trgovsko, finančno, notranje in ministrstvo javnih del. Minister Zaleski da prevzame eno resortnih ministrstev.

* Kardinal Gruscha, dunajski nadškof, je umrl v Glognitzu. Bil je rododunajčan in dosegel visoko starost. Pred par leti, ko so mu začele moči pešati, so mu dali koadjutorja v osebi dr. Nagla, ki je zapustil neprijetne spomine v Trstu. Mož je bil velik sovražnik Slovanov. Ker je postal koadjutor cum jure successionis, ostane sedaj na nadškofovem sedežu, postane kardinal in ostane še zanaprej naš sovražnik.

* Tuje pošte v Turčiji. Turška vlada zahteva zopet od tujih držav, ki imajo v Turčiji svoje pošte, da morajo te pošte odpraviti. Angleški poslanik je izjavil turškemu poštenu ministru, da je Anglija pripravljena opustiti svoje pošte, ako to store tudi druge države. Največ pošt v Turčiji ima Avstrija, ki je o priliki aneksije Bosne in Hercegovine glasom zatrdila turške vlade obljubila, da opusti te pošte.

* Sablje v italijanski vojski odpravljene. Italijansko vojno ministrstvo je odredilo, da naj vbodoče častniki ne nosijo več sabelj pri vajah in v službi, razen pri asistencah za vzdrževanje javnega reda. Častniki nosijo sedaj samo repetirne pištole. Tudi pri nas se vojna uprava peča z vprašanjem ali naj se odpravi pri infanterijskih častnikih sablje, ki zaradi svojega bleska izdajajo sovražniku stališče čet ter ovirajo tudi hojo pri prodiranju v težavnem terenu. Kakor znano, je pri domobranskih, planinskih četah uvedena že tri leta kratka oksidirana sablja, ki se je splošno izkazala pripravno.

* Nade bivšega kralja Manuela. Bivši portugalski kralj Manuel je poslal vsem članom dvora pokojne bivše portugalske kraljice Marije Pije pismo, v katerem pravi, da se zahvaljuje za njihovo službo, česar nikdar ne pozabi. Prosi, naj ga tudi oni ne pozabijo, ker da ni daleč dan, ko se nadeja, da zopet zasede prestol v Lizboni.

Kranjske vesti.

Pozor šolska vodstva! — Po najnovejši ministrski odredbi mora vsako šolsko vodstvo samo si naročiti potrebni orlov papir za šolska naznanila in druga izpričevala potom c. kr. okr. šol. sveta pri c. kr. dvorni zalogi učnih knjig na Dunaju. Opozarjamo na to vsa šolska vodstva in prosimo, da si p r a v o č a s n o naroče orlov papir ter ga nam

potem pošljejo, da jim natisnemo šolska naznanila za vsakdanje in ponavljajno šole, odpustnice, odhodnice itd. Predno se bodo izvršile Vaše naročitve, bo prešlo gotovo mesec dni — pazite, da ne boste brez šolskih naznanil, ko jih bo treba izdati. Tiskarna nima več orlovskega papirja, zato ne more izvršiti naročenih šolskih naznanil.

Učiteljska tiskarna.

† Pepica Pišlerjeva.

Poročali smo že o tragični smrti vrle tovarišice Pepice Pišlarjeve, učiteljice iz Kuželja ob Kolpi. Sirota je imela že vse pripravljeno, da odpotuje k starišem na Vrhniko v spremstvu tovarišice Nosanove, učiteljice v Banjaloki, ki je bila tačas pri svoji prijateljici na obisku. Pred odhodom se je želela še enkrat kopati. Nič hudega sluteč je šla prepevaje proti Kolpi z gđ. Nosanovo. Ker je pa bilo nasproti Kuželja več Italijanov na delu, sta se podali nekoliko naprej v bolj samotni kraj. Dasi Pišlerjeva ni bila večša plavanju, se ja spustila naprej v precej globoko vodo. Gospodična Nosanova zapazi kmalu, da se njena prijateljica nekam sumljivo lovi z rokami. „Kaj pa ti je?“ zavpije za njo. „Potapljam se!“ To so bile njene zadnje besede. Gđ. Nosanova jo izkuša rešiti, se spusti za njo, a v tem zaide v vrtinec in komaj z največjim naporom priplava na breg. Pretresljiv prizor! Nikjer žive duše, pred seboj pa gledati potapljačo se prijateljico. Da bi bil vsaj kak drog, pač ne, a tudi tega ne. Celu zvesti psiček je izkušal rešiti življenje svoji gospodarici in je planil za njo. Krčevito ga zgrabi za noge, potegne pod vodo in zopet izpusti. Slednjič sta vendar na vpitje prihitela na lice mesta neki deček in neka deklica, ki sta potem vaščane obvestila o nesreči. Vsi so hiteli skupaj, da rešijo življenje priljubljeni učiteljici, osobito so se fantje pokazali požrtvovalne. Le žal, da prvi, ki je poizkusil svojo srečo, ni znal plavati. Blížal se je potopljenki z drogom in bil že prav blizu nje, a voda ga je premagala, da ni mogel več dalje. V tem se je nesrečnica izgubila pod vodo, boreč se s smrtjo skoro 20 minut. Prepeljali so mrtvo v njeno stanovanje. . . . Starši so bili brzobjavno o nesreči obveščeni. Mati se je neki tako prestrašila, da se je v omedleveci zgrudila. Zaradi oddaljenosti večina učiteljsva kočevskega okraja ni mogla na pogreb, pač pa so to storili občani ob ogromni udeležbi, zlasti je bli gniljiv izprevod deklic, ki so predrago pokojnico v belih oblekah z vencu na glavi spremile k zadnjemu počitku. Pogreb je pokazal jasno, kako priljubljena je bila gospodična med ljudstvom, kako je cenila občina požrtvovalno, vestno in marljivo delovanje svoje učiteljice-voditeljice. A tudi med učiteljsvom ne ostane pozabljena kot zvesta članica učitel. društva, navdušena in zavedna narodnjakinja, pa tudi priljubljena zabavnica. Blag ji spomin!

K sklepu bodi še omenjeno, da je ravno v kritičnem času nameraval nadučitelj Potokar gospodično obiskati, a se mu je v Gučjem selu in se je moral vrniti. Z obiskom bi bila nesreča gotovo preprečena.

—r— Na Kranjskem je bilo koncem koledarskega leta 1910 skupaj 97.416 šolo-obveznih otrok, in sicer 48.722 dečkov in 48.694 deklic.

Štajerske vesti.

—š— Okrajna učiteljska konferenca za ptujski okraj se je vršila dne 10. junija t. l. v sledečem redu: I. Otvoril jo je s prijaznim ogovorom g. predsednik, nadzornik M. Heric, v katerem je posebno naglašal, da ga naj smatra zbrano učiteljsvo kot najboljšega svetovalca, prijatelja in voditelja na trnjevem potu težavnega dela. — II. Nato je bil imenovan za podpredsednika tovariš ndč. J. Kaukler, kot zapisnikarja sta pa bila gđ. Irena Kahlova in tov. Mirko Majcen enoglasno izvoljena. — III. Po naznanilu doslihih ukazov so prišli na vrsto poročilo in nasveti našega novega nadzornika. Izjavil je, da je splošno zadovoljen in da le redkokdaj naleti na brezvestnost in malobrižnost učiteljsva ter želi, da bi še ti redki pojavi izostali. — Nadalje je poudarjal, kako naj varuje učiteljsvo svoj ugled, in da je za to treba v prvi vrsti harmoničnega razmerja na posameznih šolah. — Mladim tovarišem in tovarišicam pa je vcepil veselje do dela z odlično izjavo, da njegov namen ni ta, tri-pinčiti mlade moči in jih bolešno kritikovati, ampak jih izpodbujati in jim zbuditi zanimanje in veselje, da zamorejo vestno in točno izvrševati težavno nalogo svojega stanu. — IV. Nato so prišli na vrsto sledeči referati: 1. „Vzajemno delovanje šole, varstvenega sodišča in društva za varstvo otrok.“ — Poročevalka je bila gđ. Meri Dullerjeva. Izdelala je nalogo skrbno in jo okrasila z mnogimi idealnimi frazami. — Škoda, da je bilo njeno predavanje malo pretho. — Teze so se enoglasno sprejele. — 2. Katera snov Slov. jez. vadnic je bolj važna, manj važna in katera se more na raznih kategorijah šol

izpustiti? — Referiral je tov. ndč. J. Zunkovič. — Po poročilu je on mnenja, da se naj vrši slovnični pouk v zvezi s spisjem in ne po knjigah. — Drugih nazorov je ndč. Kaukler, katerega teze so se po kratki debati soglasno sprejele. — 3. „Učiteljsva priprava za pouk“. To temo je vestno izdelal tov. L. Ivanjčič, zakaj videlo se je, da se je vglobil v svojo nalogo in jo končno tudi brez vseh praznih fraz izvedel. Njegove teze so se enoglasno sprejele. — V. Nadalje je poročal tov. Ogorelec o stanju šol. vrto, ozir. drevnic, trsnic in čebeloreje, tov. M. Vauhnik pa o stanju okr. učit. knjižnice ter predlagal nabavo najpotrebnejših novejših knjig. — VI. Kot zastopnika za VIII. dež. učit. konferenco sta bila izvoljena tov. J. Strelec in M. Vauhnik. — V okrajni šol. svet pa je bil izvoljen tov. J. Klemenčič. [Knjižnični odbor je izvolil tov. Vauhnik za načelnika. — VII. Sprejel se je nadalje predlog tov. J. Wesiaka da se dež. šol. svet v Gradcu naprosi, da preskrbi novo Začetnico. — VIII. Ob polu 3. uri zaključil predsednik konferenco, zahvaljujoč se učiteljsvu za pozornost. Podpredsednik tov. Kaukler se mu presrčno zahvali za ljubeznivo in taktno vodstvo konference in poudarja, da se je letos prvič slišalo poročilo nadzornikovo v slovenskem jeziku. Poudarjal je njegovo naklonjenost in dobrohotnost, ki je uživa učiteljsvo in izrekel željo, da bi nam to ohranil tudi v bodoče. — Gromoviti „Živio!“ je zadonel po dvorani v zahvalo in pozdrav, in zborovalci so se razšli. — Ljubezen kaže naš g. nadzornik tudi pri težavnem delu nadzorovanja. V ljubeznivem tonu opozori učitelja na morebitne napake, mu daje nasvete in navodila, ki so do zorel sad njegovega dolgoletnega delovanja in mnogih izkušenj. Seveda ne pozabi tudi vrlin razrednikov. Med učiteljsvom uživa splošno spoštovanje. Za vzgojo in pouk je vnet in učiteljski stan spoštuje. Zato smelo lahko trdimo, da se pri njem uresničijo besede pedagoga in pisatelja Trunka, ki pravi: „Smatraj svoj stan za najvišje, izpolnjevanje dolžnosti za najvažnejše in izročene ti otroke za najdražje na svetu!“ — Te besede, ki jih je pri konferenci omenil g. nadzornik, bi naj bile res geslo slehrnega odgojitelja mladine. Edino tedaj, ko bo naše ljudstvo izobraženo, smemo upati na boljšo bodočnost njegovo in — svojo!

—š— Slovenskim šolskim vodstvom! Pišejo nam: Neki nemški slikar je naslikal nemškega pisatelja Roseggerja, in štajerski dež. šol. svet priporoča s svojim ukazom z dne 19. maja t. l. vsem, tudi šol. vodstvom slovenskih šol to sliko v nakup. Vsa čast pisatelju Roseggerju, toda da bi v naših šolah visela slika onega Roseggerja, ki je proizročitelj dvamilijonskega nemškega sklada za pomemčenje slovenskih otrok, to pa ne. Upamo, da bodo vsa šolska vodstva slovenskih šol toliko značajna, da slike ne bodo naročila!

—š— Nemškim obrt.-nadaljevalnim šolam na Spod. Štajerskem je štajerska namestnija nakazala podpore za l. 1911., in sicer mariborski 2000 K, celjski 600 K, ptujski 300 K, radgonski 400 K in brežiški 100 K.

Goriške vesti.

—g— Nova nevarnost za italijanstvo Gorice. Za Primorsko sta razpisani dve mesti inštruktorjev za mlekarstvo, eno s slovenskim, drugo z italijanskim učnim jezikom. Sedež prvega je določen za sedaj Gorica, sedež drugega Trst! O tem je napisal „Piccolo“ celo jeremijado, v kateri deluje, kaka nevarnost preti italijanstvu Gorice od tega slovenskega mlekarkega inštruktorja.

—g— Nova nemška šola na Goriškem. Namestništvo je dovolilo otvoritev nove nemške ljudske šole v zavodu Vallsee-Collaredo. Nemci se resnično nimajo glede šol pritoževati.

Provizorična učiteljska imenovanja na Tolminskem. Marcola za Logje, Likar za Ponikve, Trdan za Otalež, Oblesček za Ravne, Vyzorek za Podbelo, Bravničar za Stržišče, Bratina Milena za Žago, Pagon za Bovec, Silič za Podmelec, Miklavčič Albin za Vrsno-Krn, Trebše Ivan za Trnovo, Štrajnar za Sedlo, Štrukelj za Čezsočo, Gerželj Ivan za Plužnje, Podgornik za Volarje, Sivec za Čadrg-Laz, Kalan za Bovec, Bogataj za Tolmin, Boltar za Breginj, Majnik za Sočo, Guanin za Robedišče, Bradaška za Trento, Andrejčič za Temljene-Loje. — Na svoja stalna mesta pridejo: Ločniškar v Drežnico, Jevšček v Volče, Gruntar v Staroselo, Mesar v Cerkno, Bratina Ivan na Reko-Stražo, Koch v Log; Fajgelj je imenovan začasnim voditeljem v Sedlu.

Tržaške vesti.

—t— Rojanska ljudska knjižnica je že začela poslovati. Knjižnica šteje lepo število vsakovrstnih knjig: poučnih in zabavnih, povesti za odrasle in mladinskih spisov. Zato je upanje, da bodo Rojančanje pridno segali po njih, posebno pa mladina. Rojan je ona točka tržaške okolice, ki ji

najbolj preti nevarnost poitalijančevanja. Že sedanje stanje narodne stvari, posebno kar se tiče mladine, ni ravno razveseljivo, in prvi poznavalec rojanskih razmer ne more zreti ravno brezskrbno v bodočnost. Italijanska šolska knjižnica, ki jo snujejo sedaj, in paralelke italijanske gimnazije, ki jih misli magistrat postaviti v našem rojanskem predmestju, ne bodo baš odvratale te preteče nevarnosti. Zato je dolžnost vseh slovenskih staršev, da navajajo svoje otroke k čitanju slovenskih knjig, da jim bodo polnile mlada srca z ljubeznijo do slovenskega jezika in s ponosom na našo lepo slovensko domovino. Otrok, ki enkrat vzljubi našo narodno stvar, se ne izneveri več našemu narodu, pa naj mu preti nevarnost od vseh strani. Delajmo torej, dokler je še čas! Knjižnica se nahaja v slovenskem otroškem vrtcu pod farovžem (št. 13.), knjige pa se izposojujejo štirikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto od pol osmih do pol devetih zvečer in v nedeljo ob pol desetih po maši.

Istrske vesti.

—i— Hrvaško - slovensko istrsko dijaštvo je sklenilo na svojem shodu v Buzetu dne 5. in 6. avg. 1911 te-le resolucije: 1) Istrski hrvaški in slovenski akademiki, zbrani 5. avgusta 1911 v „Narodnem domu“ v Buzetu, gledajo z nezadovoljstvom, da posebno oblastniji, a na žalost tudi narodni ljudje oddajajo službe v svojih uradih izvršenim pravnikom iz drugih dežel; enoglasno protestirajo proti temu, zahtevajo od enih in drugih, naj sprejemajo v urade izvršene istrske akademike, posebno pravnike, da s tem udovolje v prvi vrsti eni od prvih zahtev Istranov in zdrave logike: Istrani Istri! Opozarjajo na to tudi istrske narodne poslance. — 2) Hrvaško-slovensko dijaštvo, zbrano 6. avg. 1911 na shodu v „Narodnem domu“ v Buzetu, soglasno svojemu sklepu od predprošlega leta v Voloskem se pridružuje odloku narodnega zbora v Pazinu glede hrvaškega učiteljskega iz Kastva in želi, da se to čim prej zgodi. — 3) Hrvaško-slovensko dijaštvo, zbrano 6. avgusta 1911 na shodu v „Narodnem domu“ v Buzetu, najodločnejše obsoja najnovejši korak naših narodnih poslancev v državnem zboru, da so brez dovoljenja volilcev vskočili v Sušteršičev tabor in pustili na cedilu svoje dosedanje sobojevnike, ter se zgraja nad postopanjem poslancev Spinčića, Mandića in Laginje zaradi tajinstvene spomnice, poslance vsepravaškemu sestanku v Zagrebu, odklanjajoč ime pravaš kakor tudi vsako drugo strankarsko ime izvemši ime Hrvat.

Splošni vestnik.

Preganjanje učiteljev na Ogrskem. Iz Budimpešte poročajo: Ministrstvo za uk in bogočastje je prepovedalo učitelju Evgenu Wernerju, da ne sme urejevati glasila Zveze ogrskih učiteljskih društev. Opozicija napada zaradi tega vlado in spravi stvar pred parlament.

Mednarodni kongres pedagogov v Sofiji l. 1912. Bolgarski listi poročajo, da je na mednarodni kongres v Bruselj odposlan prof. Georgijev, ki je prejel od sofijske občine pooblastilo, naj se bodoče leto povabi evropske pedagoge na kongres v Sofijo.

Novo zdravilo proti sušici. Zdravilstvo na polju tuberkuloze je zopet bogateje za eno sredstvo. „Tuberkulinu“ Roberta Kocha se priključuje nov preparat, ki se izdeluje iz Kochovega „Tuberkulina“, a se razlikuje s tem, da ne zadržuje nikakršnih škodljivih beljakovin ter se imenuje: „Brezalbumosni tuberkolin“. To novo sredstvo deluje jako blago in primerno za bolnike, ki ne morejo na kliniko ali v zdravilišče. Počakati je treba seveda še na daljni uspeh zdravljenja z brezalbumosnim tuberkulinom. Gleda trajnosti uspeha bodo pokazala opazovanja.

Kurz za risanje po novih učnih načrtih za ljudske in meščanske šole (oziroma za učiteljske), ki bodo — kakor je objubiljeno — stopili v veljavo začetkom prihodnjega šolskega leta, se otvorila c. kr. učiteljsku v Ljubljani v ponedeljek, dne 21. t. m. ob 8. uri. „Kmetška posojilnica za ljubljansko okolico“ je naklonila za risarske potreščine primerni prispevek, za kar ji bodi izrečena zahvala.

Družba sv. Cirila in Metoda razpisuje na svojih šolskih zavodih sledeča učna mesta: 1. Mesto 2. otroške vrtnarice na otroškem vrtcu na Savi pri Jesenicah z letno plačo 600 K, doklado 200 K in prostim stanovanjem, eventualno mesto vrtnarice na kakem drugem družbenem vrtcu. — 2. Mesto stalnega, eventualno provizoričnega učitelja-voditelja na svoji šoli v Gorici, ki se otvori s prvim razredom in se razširi v dvorazrednico, s temeljno plačo 1400 K, s šestimi petletnicami po 150 K, stanarino 500 K, začasno draginjnsko doklado 240 K opravilno doklado 100 K pri enorazrednici, 150 K pri dvorazrednici. Ta učitelj-voditelj mora prevzeti tudi vodstvo otroškega vrtca. — 3. Mesto otroške vrtna-

rice na otroškem vrtcu v Gorici z letno plačo 1000 K in prostim stanovanjem pod pogojem, da oskrbuje snaženje in pometanje šolskega poslopja. — 4. Mesto provizoričnega učitelja na deški petrazrednici pri sv. Jakobu v Trstu z letno plačo 1400 K. — Vse službe je nastopiti s pričetkom šolskega leta 1911—1912, imenovanja za Gorico postanejo pravomočna z dobo, ko dobi družba dovoljenje za otvoritev šole, oziroma vrtca. — Pri prosilcih (prosilkah) za mesta v Gorici daje znanje italijanščine prednost. — Prošnje za katerokoli teh mest, opremljene z vsemi potrebnimi dokazili in izpričevali, naj se vlože v družbeni pisarni — „Narodni dom“ v Ljubljani — do dne 27. avgusta t. l.

Izboren nakup blaga in bal. Ni vsakemu dano, da bi pri nakupu modnega blaga, volnenga blaga, sukna, modnih barheatov in flanel za obleke in srajce, zefira, damasta, brisač, robece, volnenga in bombaževga blaga bil srečen. Isto se zgodi pri balah za neveste. Temu si odpomorete, če se obrnete na izvozno tvrdko V. J. Havliček a bratr, Toplice Poděbrady (Češko), ki pri sklicevanju se na naš list odpošlje ravnokar zgotovljene nove zbirke vzorcev za jesensko in zimsko dobo brez obveznosti, da se kaj kupi, franco na vpogled. Priporočamo to pripoznano reello in solidno češko tvrdko našim čitateljem v obilo naročilo.

Kako se varujemo kolere?

Kolero provzročajo bacili, ki se nahajajo v črevesnih in želodčnih izločilih za kolero obolelih in pa okrevajočih. Ta izločila kaj lahko okužijo vodo (n. pr. vodnjakov in rek) ter različna jedila, ki potem razširjajo kolero. Obolimo pa tudi, če pridemo v dotiko s perilom, obleko in drugimi predmeti, ki so jih rabili za kolero oboleli.

Razširjenje kolere je torej povsem podobno onemu legarja ali tifusa. Ker se pa kolera mnogo hitreje loti človeka in ker je tudi nje pretek nageljši, je zavladal svoj čas poseben strah pred njo. Ali kakor se je moderna asanacija mest izkazala kot uspešna proti legarju, tako je trdno pričakovati, da bodo moderne higienske naprave v stanu hitro omejiti in zatreti kolero. In res se s previdnim in preudarnim postopanjem lahko ubranimo te bolezni.

Kaj nam je torej storiti, če bi se pojavil kak slučaj kolere?

1. Gledati nam je pred vsem na to, da ne pride nihče v dotiko z bolnikom in njegovo rodovino, nasprotno naj vsakdo pazi in skrbi, da ostane stanovanje bolnika zaprto in zastraženo, dokler ne pridejo na lice mesta uradni zdravniki, katerih odredbam se je brezpogojno pokoriti.

2. Vsakdo naj pije in uporablja v vse druge namene, n. pr. za umivanje, kopanje, čiščenje kuhinjske posode itd. le dobro vodo.

3. Vsakdo naj uživa jedila le kuhana. Za epidemije se nam je posebno varovati sadja, zelenjave, sirovega mleka in masla ter svežega sira, ker taka sirova jedila najlažje prenašajo kolero. Ker pa za epidemije tudi navadna želodčna in črevesna obolenja pospešujejo okužbo, bodimo vobče zmerni!

4. Posebno važnost je polagati na telesno snago! Bacili kolere morajo priti v usta, da se razvije bolezen. Umivajmo si torej skrbno roke, osobito si jih pred vsako jedjo in po vsakokratni uporabi stranišča, bodisi javnega ali privatnega, temeljito očistimo z milom in vodo in če možno s kakim razkužilom, n. pr. 2% lizolovo ali lizofornovo raztoplino. Skrbimo pa tudi za snago v hiši in stanovanju, osobito glejmo, da so stranišča in greznice v redu.

5. V stanovanje, v katerem se je pojavil kak slučaj kolere, ne sme nihče, dokler se uradno zastraženje ne opusti.

6. Istotako se ne smemo dotikati perila, obleke in drugih predmetov, ki jih je uporabljal bolnik, ali jih razpošiljati in prodajati, dokler se niso uradno temeljito razkužili.

7. V hišah, v katerih se je pojavil kak slučaj kolere, je paziti na vse mogoče načine prenosa. Kot taki pridejo osobito v poštev predmeti, ki se jih vsakdo dotika, n. pr. kljuka vrat, držaji stopnic itd. Te je torej treba opetovano oprati z 2% lizolovo raztoplino, roke pa vsakokrat očistiti in razkužiti, če so prišle v okuženi hiši v dotiko s takim predmetom.

8. Ker se s previdnostjo, zmernostjo in telesno snago lahko ubranimo kolere, je odločno odsvetovati, da bi kdo iz strahu pred kolero odpotoval. Saj ne ve, v kakšne razmere pride drugod, doma pa se po danih navodilih mnogo lažje ubrani kolere kakor pa v tujini ali na potovanju.

Listnica uredništva.

J. L. v B.: Ocene o knjigah, ki jih naše uredništvo ni prejelo, načeloma ne objavljamo.

Priporočajte in širite naš list!

potem pošljejo, da jim natisnemo šolska naznanila za vsakdanjo in ponavljajno šolo, odpustnice, odhodnice itd. Predno se bodo izvršile Vaše naročitve, bo prešlo gotovo mesec dni — pazite, da ne boste brez šolskih naznanil, ko jih bo treba izdati. Tiskarna nima več orlovskega papirja, zato ne more izvršiti naročenih šolskih naznanil.

Učiteljska tiskarna.

† Pepica Pišlerjeva.

Poročali smo že o tragični smrti vrle tovarišice Pepice Pišlerjeve, učiteljice iz Kuželja ob Kolpi. Sirota je imela že vse pripravljeno, da odpotuje k starišem na Vrhniko v spremstvu tovarišice Nosanove, učiteljice v Banjaloki, ki je bila tačas pri svoji prijateljici na obisku. Pred odhodom se je želela še enkrat kopati. Nič hudega sluteč je šla prepevaje proti Kolpi z gđ. Nosanovo. Ker je pa bilo nasproti Kuželja več Italijanov na delu, sta se podali nekoliko naprej v bolj samotni kraj. Dasi Pišlerjeva ni bila večša plavanju, se ja spustila naprej v precej globoko vodo. Gospodična Nosanova zapazi kmalu, da se njena prijateljica nekam sumljivo lovi z rokami. „Kaj pa ti je?“ zavpije za njo. „Potapljam se!“ To so bile njene zadnje besede. Gđ. Nosanova jo izkuša rešiti, se spusti za njo, a v tem zaide v vrtnec in komaj z največjim naporom priplava na breg. Pretresljiv prizor! Nikjer žive duše, pred seboj pa gledati potapljačo se prijateljico. Da bi bil vsaj kak drog, pačica ali kaj drugega na razpolago, da bi ji podala, a tudi tega ne. Celu zvesti psiček je izkušal rešiti življenje svoji gospodarici in je planil za njo. Krčevito ga zgrabi za noge, potegne pod vodo in zopet izpusti. Slednjič sta vendar na vpitje prihitala na lice mesta neki deček in neka deklica, ki sta potem vaščane obvestila o nesreči. Vsi so hiteli skupaj, da rešijo življenje priljubljene učiteljice, osobito so se fantje pokazali požrtvovalne. Le žal, da prvi, ki je poizkusil svojo srečo, ni znal plavati. Blížal se je potopljenki z drogom in bil že prav blizu nje, a voda ga je premagala, da ni mogel več dalje. V tem se je nesrečnica izgubila pod vodo, boreč se s smrtjo skoro 20 minut. Prepeljali so mrtvo v njeno stanovanje. . . Starši so bili brzobjavno o nesreči obveščeni. Mati se je neki tako prestrašila, da se je v omedleveci zgrudila. Zaradi oddaljenosti večina učiteljskega kočevskega okraja ni mogla na pogreb, pač pa so to storili občani ob ogromni udeležbi, zlasti je bli gniljiv izprevod deklic, ki so predrago pokojnico v belih oblekah z vencu na glavi spremile k zadnjemu počitku. Pogreb je pokazal jasno, kako priljubljena je bila gospodična med ljudstvom, kako je cenila občina požrtvovalno, vestno in marljivo delovanje svoje učiteljice-voditeljice. A tudi med učiteljstvom ne ostane pozabljena kot zvesta članica učiteljskega društva, navdušena in zavedna narodnjakinja, pa tudi priljubljena zabavnica. Blag ji spomin!

K sklepu bodi še omenjeno, da je ravno v kritičnem času nameraval nadučitelj Potokar gospodično obiskati, a se mu je v Gučjem selu četrte ure pred Kuželjem, pretrgalo kolo in se je moral vrniti. Z obiskom bi bila nesreča gotovo preprečena.

—r— Na Kranjskem je bilo koncem koledarskega leta 1910 skupaj 97.416 šolo-obveznih otrok, in sicer 48.722 dečkov in 48.694 deklic.

Štajerske vesti.

—š— Okrajna učiteljska konferenca za ptujski okraj se je vršila dne 10. junija t. l. v sledečem redu: I. Otvoril jo je s prijaznim ogovorom g. predsednik, nadzornik M. Heric, v katerem je posebno naglašal, da ga naj smatra zbrano učiteljstvo kot najboljšega svetovalca, prijatelja in voditelja na trnjevem potu težavnega dela. — II. Nato je bil imenovan za podpredsednika tovariš ndč. J. Kaukler, kot zapisnikarja sta pa bila gđ. Irena Kahlava in tov. Mirko Majcen enoglasno izvoljena. — III. Po naznanilu doslihih ukazov so prišli na vrsto poročilo in nasveti našega novega nadzornika. Izjavil je, da je splošno zadovoljen in da le redkokdaj naleti na brezvestnost in malobrižnost učiteljstva ter želi, da bi še ti redki pojavi izostali. — Nadalje je poudarjal, kako naj varuje učiteljstvo svoj ugled, in da je za to treba v prvi vrsti harmoničnega razmerja na posameznih šolah. — Mladim tovarišem in tovarišicam pa je vcepil veselje do dela z odlično izjavo, da njegov namen ni ta, tripinčiti mlade moči in jih bolešno kritikovati, ampak jih izpodbujati in jim zbuditi zanimanje in veselje, da zamorejo vestno in točno izvrševati težavno nalogo svojega stanu. — IV. Nato so prišli na vrsto sledeči referati: 1. „Vzajemno delovanje šole, varstvenega sodišča in društva za varstvo otrok.“ — Poročevalka je bila gđ. Meri Dullerjeva. Izdelala je nalogo skrbno in jo okrasila z mnogimi idealnimi frazami. — Škoda, da je bilo njeno predavanje malo pretho. — Teze so se enoglasno sprejele. — 2. Katera snov Slov. jez. vadnic je bolj važna, manj važna in katera se more na raznih kategorijah šol

izpustiti? — Referiral je tov. ndč. J. Zunkovič. — Po poročilu je on mnenja, da se naj vrši slovnični pouk v zvezi s spisjem in ne po knjigah. — Drugih nazorov je ndč. Kaukler, katerega teze so se po kratki debati soglasno sprejele. — 3. „Učiteljska priprava za pouk.“ To temo je vestno izdelal tov. L. Ivanjčič, zakaj videlo se je, da se je vglobil v svojo nalogo in jo končno tudi brez vseh praznih fraz izvedel. Njegove teze so se enoglasno sprejele. — V. Nadalje je poročal tov. Ogorelec o stanju šol. vrto, ozir. drevnic, trsnic in čebeloreje, tov. M. Vauhnik pa o stanju okr. učit. knjižnice ter predlagal nabavo najpotrebnejših novejših knjig. — VI. Kot zastopnika za VIII. dež. učit. konferenco sta bila izvoljena tov. J. Strelec in M. Vauhnik. — V okrajni šol. svet pa je bil izvoljen tov. J. Klemenčič. [Knjižnični odbor je izvolil tov. Vauhnik za načelnika. — VII. Sprejel se je nadalje predlog tov. J. Wesiaka da se dež. šol. svet v Gradcu naprosi, da preskrbi novo Začetnico. — VIII. Ob polu 3. uri zaključil predsednik konferenco, zahvaljujoč se učiteljstvu za pozornost. Podpredsednik tov. Kaukler se mu presrčno zahvali za ljubeznivo in taktno vodstvo konference in poudarja, da se je letos prvič slišalo poročilo nadzornikovo v slovenskem jeziku. Poudarjal je njegovo naklonjenost in dobrohotnost, ki je uživa učiteljstvo in izrekel željo, da bi nam to ohranil tudi v bodoče. — Gromoviti „Živio!“ je zadonel po dvorani v zahvalo in pozdrav, in zborovalci so se razšli. — Ljubezen kaže naš g. nadzornik tudi pri težavnem delu nadzorovanja. V ljubeznivem tonu opozori učitelja na morebitne napake, mu daje nasvete in navodila, ki so do zorel sad njegovega dolgoletnega delovanja in mnogih izkušenj. Seveda ne pozabi tudi vrlin razrednikov. Med učiteljstvom uživa splošno spoštovanje. Za vzgojo in pouk je vnet in učiteljski stan spoštuje. Zato smelo lahko trdimo, da se pri njem uresničuje besede pedagoga in pisatelja Trunka, ki pravi: „Smatraj svoj stan za najvišje, izpolnjevanje dolžnosti za najvažnejše in izročene ti otroke za najdražje na svetu!“ — Te besede, ki jih je pri konferenci omenil g. nadzornik, bi naj bile res geslo slehrnega odgojitelja mladine. Edino tedaj, ko bo naše ljudstvo izobrazeno, smemo upati na boljšo bodočnost njegovo in — svojo!

—š— Slovenskim šolskim vodstvom! Pišejo nam: Neki nemški slikar je naslikal nemškega pisatelja Roseggerja, in štajerski dež. šol. svet priporoča s svojim ukazom z dne 19. maja t. l. vsem, tudi šol. vodstvom slovenskih šol to sliko v nakup. Vsa čast pisatelju Roseggerju, toda da bi v naših šolah visela slika onega Roseggerja, ki je proizročitelj dvamilijonskega nemškega sklada za pomemčenje slovenskih otrok, to pa ne. Upamo, da bodo vsa šolska vodstva slovenskih šol toliko značajna, da slike ne bodo naročila!

—š— Nemškimi obrt.-nadaljevalnim šolam na Spod. Štajerskem je štajerska namestnija nakazala podpore za l. 1911., in sicer mariborski 2000 K, celjski 600 K, ptujski 300 K, radgonski 400 K in brežiški 100 K.

Goriške vesti.

—g— Nova nevarnost za italijanstvo Gorice. Za Primorsko sta razpisani dve mesti inštruktorjev za mlekarstvo, eno s slovenskim, drugo z italijanskim učnim jezikom. Sedež prvega je določen za sedaj Gorica, sedež drugega Trst! O tem je napisal „Piccolo“ celo jeremijado, v kateri deluje, kaka nevarnost preti italijanstvu Gorice od tega slovenskega mlekarkega inštruktorja.

—g— Nova nemška šola na Goriškem. Namestništvo je dovolilo otvoritev nove nemške ljudske šole v zavodu Vallsee-Colloredo. Nemci se resnično nimajo glede šol pritoževati.

Provizorična učiteljska imenovanja na Tolminskem. Marcola za Logje, Likar za Ponikve, Trdan za Otalež, Oblesček za Ravne, Vyzorek za Podbelo, Bravničar za Stržišče, Bratina Milena za Žago, Pagon za Bovec, Silič za Podmelec, Miklavčič Albin za Vrsno-Krn, Trebše Ivan za Trnovo, Štrajnar za Sedlo, Štrukelj za Čezsočo, Gerželj Ivan za Plužnje, Podgornik za Volarje, Sivec za Čadrg-Laz, Kalan za Bovec, Bogataj za Tolmin, Boltar za Breginj, Majnik za Sočo, Guanin za Robedišče, Bradaška za Trento, Andrejčič za Temljene-Loje. — Na svoja stalna mesta pridejo: Ločniškar v Drežnico, Jevšček v Volče, Gruntar v Staroselo, Mesar v Cerkno, Bratina Ivan na Reko-Stražo, Koch v Log; Fajgelj je imenovan začasnim voditeljem v Sedlu.

Tržaške vesti.

—t— Rojanska ljudska knjižnica je že začela poslovati. Knjižnica šteje lepo število vsakovrstnih knjig: poučnih in zabavnih, povesti za odrasle in mladinskih spisov. Zato je upanje, da bodo Rojančanje pridno segali po njih, posebno pa mladina. Rojan je ona točka tržaške okolice, ki ji

najbolj preti nevarnost poitalijančevanja. Že sedanje stanje narodne stvari, posebno kar se tiče mladine, ni ravno razveseljivo, in prvi poznavalec rojanskih razmer ne more zreti ravno brezskrbno v bodočnost. Italijanska šolska knjižnica, ki jo snujejo sedaj, in paralelke italijanske gimnazije, ki jih misli magistrat postaviti v našem rojanskem predmestju, ne bodo baš odvratale te preteče nevarnosti. Zato je dolžnost vseh slovenskih staršev, da navajajo svoje otroke k čitanju slovenskih knjig, da jim bodo polnile mlada srca z ljubeznijo do slovenskega jezika in s ponosom na našo lepo slovensko domovino. Otroci, ki enkrat vzljubi našo narodno stvar, se ne izneveri več našemu narodu, pa naj mu preti nevarnost od vseh strani. Delajmo torej, dokler je še čas! Knjižnica se nahaja v slovenskem otroškem vrtcu pod farovžem (št. 13.), knjige pa se izposojujejo štirikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto od pol osmih do pol devetih zvečer in v nedeljo ob pol desetih po maši.

Istrske vesti.

—i— Hrvaško - slovensko istrsko dijaštvo je sklenilo na svojem shodu v Buzetu dne 5. in 6. avg. 1911 te-le resolucije: 1) Istrski hrvaški in slovenski akademiki, zbrani 5. avgusta 1911 v „Narodnem domu“ v Buzetu, gledajo z nezadovoljstvom, da posebno oblastniji, a na žalost tudi narodni ljudje oddajajo službe v svojih uradih izvršenim pravnikom iz drugih dežel; enoglasno protestirajo proti temu, zahtevajo od enih in drugih, naj sprejemajo v urade izvršene istrske akademike, posebno pravnike, da s tem udovolje v prvi vrsti eni od prvih zahtev Istranov in zdrave logike: Istrani Istri! Opozarjajo na to tudi istrske narodne poslance. — 2) Hrvaško-slovensko dijaštvo, zbrano 6. avg. 1911 na shodu v „Narodnem domu“ v Buzetu, soglasno svojemu sklepu od predprošlega leta v Voloskem se pridružuje odloku narodnega zbora v Pazinu glede hrvaškega učiteljskega iz Kastva in želi, da se to čim prej zgodi. — 3) Hrvaško-slovensko dijaštvo, zbrano 6. avgusta 1911 na shodu v „Narodnem domu“ v Buzetu, najodločnejše obsoja najnovejši korak naših narodnih poslancev v državnem zboru, da so brez dovoljenja volilcev vskočili v Sušteršičev tabor in pustili na cedilu svoje dosedanje sobojevnike, ter se zgraha nad postopanjem poslancev Spinčića, Mandiča in Laginje zaradi tajinstvene spomnice, poslance vsepravaškemu sestanku v Zagrebu, odklanjajoč ime pravaš kakor tudi vsako drugo strankarsko ime izvemši ime Hrvat.

Splošni vestnik.

Preganjanje učiteljev na Ogrskem. Iz Budimpešte poročajo: Ministrstvo za uk in bogočastje je prepovedalo učitelju Evgenu Wernerju, da ne sme urejevati glasila Zveze ogrskih učiteljskih društev. Opozicija napada zaradi tega vlado in spravi stvar pred parlament.

Mednarodni kongres pedagogov v Sofiji l. 1912. Bolgarski listi poročajo, da je na mednarodni kongres v Bruselj odposlan prof. Georgijev, ki je prejel od sofijske občine pooblastilo, naj se bodoče leto povabi evropske pedagoge na kongres v Sofijo.

Novo zdravilo proti sušici. Zdravilstvo na polju tuberkuloze je zopet bogateje za eno sredstvo. „Tuberkulinu“ Roberta Kocha se priključuje nov preparat, ki se izdeluje iz Kochovega „Tuberkulina“, a se razlikuje s tem, da ne zadržuje nikakršnih škodljivih beljakovin ter se imenuje: „Brezalbusni tuberkolin“. To novo sredstvo deluje jako blago in primerno za bolnike, ki ne morejo na kliniko ali v zdravilišče. Počakati je treba seveda še na daljni uspeh zdravljenja z brezalbusnim tuberkulinom. Gide trajnosti uspeha bodo pokazala opazovanja.

Kurz za risanje po novih učnih načrtih za ljudske in meščanske šole (oziroma za učiteljske), ki bodo — kakor je objubiljeno — stopili v veljavo začetkom prihodnjega šolskega leta, se otvorila c. kr. učiteljskišči v Ljubljani v ponedeljek, dne 21. t. m. ob 8. uri. „Kmetiska posojilnica za ljubljansko okolico“ je naklonila za risarske potrebščine primerni prispevek, za kar ji bodi izrečena zahvala.

Družba sv. Cirila in Metoda razpisuje na svojih šolskih zavodih sledeča učna mesta: 1. Mesto 2. otroške vrtnarice na otroškem vrtcu na Savi pri Jesenicah z letno plačo 600 K, doklado 200 K in prostim stanovanjem, eventualno mesto vrtnarice na kakem drugem družbenem vrtcu. — 2. Mesto stalnega, eventualno provizoričnega učitelja-voditelja na svoji šoli v Gorici, ki se otvori s prvim razredom in se razširi v dvorazrednico, s temeljno plačo 1400 K, s šestimi petletnicami po 150 K, stanarino 500 K, začasno draginjnsko doklado 240 K opravilno doklado 100 K pri enorazrednici, 150 K pri dvorazrednici. Ta učitelj-voditelj mora prevzeti tudi vodstvo otroškega vrtca. — 3. Mesto otroške vrtna-

rice na otroškem vrtcu v Gorici z letno plačo 1000 K in prostim stanovanjem pod pogojem, da oskrbuje snaženje in pometanje šolskega poslopja. — 4. Mesto provizoričnega učitelja na deški petrazrednici pri sv. Jakobu v Trstu z letno plačo 1400 K. — Vse službe je nastopiti s pričetkom šolskega leta 1911—1912, imenovanja za Gorico postanejo pravomočna z dobo, ko dobi družba dovoljenje za otvoritev šole, oziroma vrtca. — Pri prosilcih (prosilkah) za mesta v Gorici daje znanje italijanščine prednost. — Prošnje za katerokoli teh mest, opremljene z vsemi potrebnimi dokazili in izpričevali, naj se vlože v družbeni pisarni — „Narodni dom“ v Ljubljani — do dne 27. avgusta t. l.

Izboren nakup blaga in bal. Ni vsakemu dano, da bi pri nakupu modnega blaga, volnena blaga, sukna, modnih barheatov in flanel za obleke in srajce, zefira, damasta, brisač, robece, volnena in bombaževa blaga bil srečen. Isto se zgodi pri balah za neveste. Temu si odpomorete, če se obrnete na izvozno tvrdko V. J. Havliček a bratr, Toplice Poděbrady (Češko), ki pri sklicevanju se na naš list odpošlje ravnokar zgotovljene nove zbirke vzorcev za jesensko in zimsko dobo brez obveznosti, da se kaj kupi, franco na vpogled. Priporočamo to pripoznano reelo in solidno češko tvrdko našim čitateljem v obilo naročilo.

Kako se varujemo kolere?

Kolero povzročajo bacili, ki se nahajajo v črevesnih in želodčnih izločilih za kolero obolelih in pa okrevajočih. Ta izločila kaj lahko okužijo vodo (n. pr. vodnjakov in rek) ter različna jedila, ki potem razširjajo kolero. Obolimo pa tudi, če pridemo v dotiko s perilom, obleko in drugimi predmeti, ki so jih rabili za kolero oboleli.

Razširjenje kolere je torej povsem podobno onemu legarja ali tifusa. Ker se pa kolera mnogo hitreje loti človeka in ker je tudi nje pretek nageljši, je zavladal svoj čas poseben strah pred njo. Ali kakor se je moderna asanacija mest izkazala kot uspešna proti legarju, tako je trdno pričakovati, da bodo moderne higijenske naprave v stanu hitro omejiti in zatreti kolero. In res se s previdnim in preudarnim postopanjem lahko ubranimo te bolezni.

Kaj nam je torej storiti, če bi se pojavil kak slučaj kolere?

1. Gledati nam je pred vsem na to, da ne pride nihče v dotiko z bolnikom in njegovo rodovino, nasprotno naj vsakdo pazi in skrbi, da ostane stanovanje bolnika zaprto in zastraženo, dokler ne pridejo na lice mesta uradni zdravniki, katerih odredbam se je brezpogojno pokoriti.

2. Vsakdo naj pije in uporablja v vse druge namene, n. pr. za umivanje, kopanje, čiščenje kuhinjske posode itd. le dobro vodo.

3. Vsakdo naj uživa jedila le kuhana. Za epidemije se nam je posebno varovati sadja, zelenjave, sirovega mleka in masla ter svežega sira, ker taka sirova jedila najlažje prenašajo kolero. Ker pa za epidemije tudi navadna želodčna in črevesna obolenja pospešujejo okužbo, bodimo vobče zmerni!

4. Posebno važnost je polagati na telesno snago! Bacili kolere morajo priti v usta, da se razvije bolezen. Umivajmo si torej skrbno roke, osobito si jih pred vsako jedjo in po vsakokratni uporabi stranišča, bodisi javnega ali privatnega, temeljito očistimo z milom in vodo in če možno s kakim razkužilom, n. pr. 2% lizolovo ali lizoformovo raztoplino. Skrbimo pa tudi za snago v hiši in stanovanju, osobito glejmo, da so stranišča in greznice v redu.

5. V stanovanje, v katerem se je pojavil kak slučaj kolere, ne sme nihče, dokler se uradno zastraženje ne opusti.

6. Istotako se ne smemo dotikati perila, obleke in drugih predmetov, ki jih je uporabljal bolnik, ali jih razpošiljati in prodajati, dokler se niso uradno temeljito razkužili.

7. V hišah, v katerih se je pojavil kak slučaj kolere, je paziti na vse mogoče načine prenosa. Kot taki pridejo osobito v poštev predmeti, ki se jih vsakdo dotika, n. pr. kljuka vrat, držaji stopnic itd. Te je torej treba opetovano oprati z 2% lizolovo raztoplino, roke pa vsakokrat očistiti in razkužiti, če so prišle v okuženi hiši v dotiko s takim predmetom.

8. Ker se s previdnostjo, zmernostjo in telesno snago lahko ubranimo kolere, je odločno odsvetovati, da bi kdo iz strahu pred kolero odpotoval. Saj ne ve, v kakšne razmere pride drugod, doma pa se po danih navodilih mnogo lažje ubrani kolere kakor pa v tujini ali na potovanju.

Listnica uredništva.

J. L. v. B.: Ocene o knjigah, ki jih naše uredništvo ni prejelo, načeloma ne objavljamo.

Priporočajte in širite naš list!